

Autor: Patrick J. Buchanan

„Tálibán vítězí: vrchní velitel amerických sil v Afghánistánu upozorňuje na narůstající ztráty.“ Tímto začíná úvodník na titulní straně The Wall Street Journal. První odstavec pokračuje v obdobném duchu: „Tálibán získal v Afghánistánu převahu. Vrchní americký velitel přiznává, že Amerika je po osmi letech nucena měnit svou strategii dalším navyšováním počtu jednotek především v oblastech s vysokou koncentrací populace, jakou představuje kupříkladu město Kandahár, domov tálibánského odporu.“

Zdrojem měl být údajně sám vrchní velitel amerických sil v Afghánistánu generál Stanley McChrystal. Generálův mluvčí v Kábulu nezávisle na McChrystalovi prohlásil: „Generál nevěří tomu, že Tálibán vítězí nebo získává převahu.“ Každopádně: jsme v osmém roce války, nově příchozí polní velitel připouští nárůst amerických ztrát, které jsou již nyní rekordní, a naše mise už nespočívá ve zničení Tálibánu, nýbrž v urputné snaze ubránit afghánskou populaci. Co se pokazilo?

Stejně jako narůstají ztráty, vyvíjí se i celková vojenská situace nejhůře ve své dosavadní historii. Ačkoli se čeká, že prezident Karzái vyhraje volby, je chápán především jako hlava zkorumpovaného režimu. Přestože jsme za poslední roky vycvičili více než 220 000 afghánských policistů a vojáků, je jich nyní potřeba dvojnásobek. Tálibán neoperuje pouze na východě, ale také na severu a na západě a pomalu přebírá kontrolu jižní metropole Kandaháru.

Odezva Severoatlantické aliance na Obamovo volání po navýšení počtu bojujících vojáků je nulová. Evropané si dnes přejí stáhnout veškeré své síly. Průzkum učiněný deníkem The Independent zjistil, že více než 52 % Britů požaduje stažení britských vojáků a 51 % jich považuje vítězství v afghánské válce za nereálné.

I americké průzkumy jsou vzhůru nohama. Společný průzkum televize CBS a The New York Times na konci července ukázal, že pouze 33 % respondentů si myslí, že válka pokračuje dobře; 57 % tvrdí, že špatně nebo velmi špatně. Průzkum CNN ze začátku srpna zase říká, že oproti roku 2008, kdy Obama pronesl, že rozhodnutí Ameriky zahájit válku v Afghánistánu bylo správné, a válku odmítalo 41 % lidí, se dnes počet jejích odpůrců vyšplhal na 54 % (pro srovnání: po 11. září schvalovali válku v Afghánistánu téměř všichni Američané).

Prezident nyní stojí před rozhodnutím, jež může být osudné jak pro něj, tak pro celou Ameriku. Rozhoduje se podobně, jako se rozhodoval Lyndon Johnson v prosinci 1965 (tehdy nakonec do města Da Nang poslal námořní pěchotu).

Obama stojí před zapeklitým problémem: pokud je po osmi letech nepřetržitých bojů Tálibán silnější, akceschopnější a blíže vítězství než kdy předtím, kolik miliard spolyká další navýšení počtu bojujících jednotek, abychom současný trend alespoň zastavili? A co je pro nás vůbec tak přitažlivé v opuštěné a pusté zemi, abychom zde dalších osm let bojovali a krváceli a nerýsovalo se před námi nic jiného než porážka?

Američtí vojenští a političtí lídři, od ministra obrany Gatese až po generála Petraeuse, jsou zajedno v tom, že afghánská válka neposkytne čisté vojenské vítězství. Tálibán naopak, zdá se, ve své vojenské vítězství pevně věří; doufá ve svůj triumfální návrat k moci a to, že připraví Spojeným státům podobnou porážku, jakou Afghánci připravili již Sovětskému svazu.

V těchto dnech McChrystal s Obamou dumají, co učinit, aby Amerika v Afghánistánu přežila. Je téměř jisté, že generál bude požadovat více vojáků a více dolarů na další roky ztrát na životech. Pokud Obama nepochopil, že tohle je válka, kterou nesmíme ztratit, a že do Afghánistánu musí poslat další vojáky, mohlo by se mu stát, že rozštěpí vlastní stranu i celou zemi – a dá do frcu celé své prezidentství. Pokud i přes zapojení většího počtu jednotek svému závazku nedostojí, bude hrozné sledovat, co to v celém Afghánistánu způsobí. Nazvat to krvavou slepou uličkou je ještě mírné. A pokud si vybere ukončení celého trápení a rozhodne se odejít, riskuje tím strategický debakl, který udělá radost našim nepřátelům a bude znamenat, že první afroamerický prezident prohrál válku, která byla zahájena jako odplata za 11. září a měla další jedenácté září dopředu vyloučit.

V roce 2001 jsme měli do Afghánistánu přijít, nakopat Tálibán, vyhnat al-Kájdu a odejít. Nemuseli bychom procházet současným peklem. My se ale nechali svést utopickou vizí naučit zaostalý, kmenový národ pětadvaceti milionů lidí, který tvrdě oplácel každému impériu za vkročení na svou nehostinnou půdu, demokracii, která měla být údajně vzorem pro celý islámský svět.

Ať se nyní Obama rozhodne jakkoli, arogance našich konstruktivistů pro nás bude pekelně drahá.

*Přeloženo z anglického originálu **Unwinnable war?***